

18&19 December 2013, Tabriz, Iran

تقابل فرم و عملکرد در زیباشناسی معماری

محیا ادیمی^{1*}، مهسا فروتن راد²

1- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه گیلان: اراک، خیابان شهید شیروودی، کوچه افتخار 1، نبش بن بست 4
(mahya.adimi@gmail.com)

2- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه گیلان: رشت، گلزار خ 97، پ 60 (mforutanrad@yahoo.com)

چکیده

همیشه این سوال مطرح بوده است که در روند طراحی ابتدا باید به طراحی فرمی موضوع پرداخت یا عملکرد؟ گاهی پرداختن به عملکرد می‌تواند به هدف فرم نیز پاسخ مطلوبی دهد اما همیشه این اصل بر قرار نیست. آفرینش فرم از اهمیتی بسیار برخوردار است، زیرا معمار در آفرینش فضا آنچه را می‌خواهد بگوید، با استفاده از فرم ابراز می‌کند. فرم تابع عملکرد است اما این مسأله که یک ساختمان بر روی هر فرد چه اثری می‌گذارد مسأله عملکرد نیست. در بیشتر موارد یک عملکرد را می‌توان با بیش از یک فرم جوابگو بود. هر پروژه ای که معماری بر روی آن کار می‌کند از نظر فرم چندین راه حل دارد. مطابق مطالعات توصیفی-تحلیلی که بر اساس فرضیه‌ی "ایجاد یک فرم که در حیطه زیبایی شناسی تعریف شده باشد می‌تواند نیازهای عملکردی را نیز پاسخگو باشد" شکل گرفته است، این تحقیق بیان می‌دارد یک فضا در معماری وقتی زیباست که صفتهای ویژه فضا با عملکردهای فضا هماهنگی داشته باشد.

واژه های کلیدی: زیبایی، ادراک، فرم، عملکرد